

СУЧАСНА ПОЛІТИЧНА ЕЛІТА УКРАЇНИ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра філософії та суспільних наук

Центральними питаннями державотворчого [процесу](#) в Україні, як відомо, є становлення нових політичних структур та нової системи економічних і соціальних відносин. Кінцева мета цих [процесів](#) — створити максимально сприятливі умови для самореалізації особистості кожного громадянина, забезпечити йому [відповідний](#) цивілізований рівень свободи, реалізацію особистого потенціалу, прискорити формування демократичного, громадянського суспільства.

Політичну еліту утворюють політичні лідери — [люди](#), які більше за інших підготовлені до такої діяльності, мають реальну владу, завдяки якій здійснюють легітимний вплив на [суспільство](#). Такими політичними лідерами є [державні](#) діячі, [керівники](#) політичних партій, об'єднань, громадських організацій, блоків тощо.

Політичну еліту в Україні умовно можна поділити на "стару" і "нову". Домінуючою при цьому за кількістю, обсягом влади, повноважень є саме "стара" еліта — колишні партійні лідери, [державні службовці](#), комсомольські працівники й активісти. Ця частина еліти і дотепер має вагомий [переваги](#) перед "молодою" елітою, тією, що лише формується, насамперед завдяки своїй теоретико-практичній підготовці, а понад усе — досвіду організаційно-господарської роботи.

Сучасній політичній еліті нашої країни притаманні такі риси:

- переважання особистих і групових інтересів в поведінці представників політичної еліти над інтересами суспільними;
- відносно низький рівень професійної підготовки її значної частини, відсутність необхідного справжній еліті стратегічного мислення;
- низька ефективність політико-управлінської діяльності;
- невміння домовлятися, узгоджувати інтереси;
- відчуження політичної еліти від суспільства, поглиблення соціального розриву між її представниками і пересічними громадянами.

Усій українській еліті нині бракує, передусім, державницької відповідальності за практичні дії, а також і політичної культури. Ще В. Липинський наголошував, що політична культура — це глибоке усвідомлення елітою свого не просто класового, але національного інтересу і активна творча діяльність з його реалізації в процесі служіння своїй державі та в здобутті політичної влади. Для багатьох представників нинішньої української еліти здобуття влади є самометою, егоїстичним, але недержавницько-національним прагненням.

В цілому процес формування української політичної еліти ще далеко не завершений і для неї характерні не лише глибокі ідеологічні розбіжності між різними шарами, але і не менш значимі регіональні відмінності. І це не дивно: лише зміцнення незалежної держави стане основою і сильною, повноцінною національною еліти, здатної сучасно мислити і діяти.